

[Økonomi- og budgetministeren.]

Hilmar Baunsgaard kan sove roligere, efter at det er lykkedes os at forbedre den internationale likviditet for Danmark. Det med tillid synes jeg altså man skal være overordentlig varsom med at udtale sig om. Tilliden til Danmark er givetvis vokset i udlandet. Men også tilliden til regeringen og den politik, staten fører, er vokset indenlandsk. Det skal jeg vende tilbage til.

Jeg synes nok, hr. Poul Schlüter nåede noget af et højdepunkt — og det skal man selvfølgelig altid unde en forholdsvis ny ordfører at han når tidligt i sin karriere som ordfører — da han spurgte statsministeren, og jeg skal selvfølgelig ikke svare på statsministerens vegne, om statsministeren ville afgive en erklæring om, at kronen ikke blev devalueret sådan lidt før eller lidt efter, at Danmark bliver optaget i fællesmarkedet. Hvad mener egentlig hr. Poul Schlüter, når han tænker sig om — hvis han gør det? Og hvad mener hr. Ninn-Hansen, når han er færdig med at læse avis, om som et ansvarligt oppositionsparti her i tinget at rejse tvivlen om den danske krone? Jeg går ud fra, at hr. Poul Schlüter får et kort og fyndigt svar fra statsministeren, men jeg synes nok, det er højdepunktet af mistænkeliggørelse og en mistænkeliggørelse, som oppositionen eller et af oppositionspartierne, vil jeg hellere sige, burde føle sig for ansvarlig til at indlade sig på. Dette skal være den eneste uvenlige bemærkning til hr. Poul Schlüter, som jo ellers smilte pænt til os.

Vi siger på ingen måde fra regeringens side, at vi har gjort det godt nok. Det ville man også fra oppositionens side sige ville være håbløs gerning at påstå det. Vi erkender, at der er mangt og meget, der stadig skal gøres og ordnes, reguleres osv., men vi har nu trods alt kun haft 8 måneder til det, og man må somme tider i oppositionen lidt betænke med sig selv, om man nu vil angribe os for, at vi ikke har gjort nok, eller angribe os for, at vi har gjort for meget. Det må være, fordi der er noget af det, vi har gjort, man ikke rigtig kan lide, og det er helt i orden, her mødes politiske synspunkter, her mødes politiske vurderinger. Men vi påstår altså ikke, at vi har gjort det godt nok. Vi erkender, at der stadig er meget, der skal ordnes, men vi fyldes med en vis tilfredshed, når vi sammenligner os med den tidligere

regering. Den havde til skade for landet $3\frac{1}{2}$ år, hvor det ikke lykkedes den at løse ét eneste af de store problemer, ikke ét eneste.

Jeg skal starte med det, som vi alle sammen er enige om er det største problem for Danmark, nemlig at klare vores betalingsforhold til udlandet. Jeg ved, at det er trivielle tal, og at det er tal, der har været nævnt før, men jeg føler, det er nødvendigt at gentage dem, også fordi der ikke i ordførertalerne var ét eneste, vi ikke har hørt før. Så må jeg også have lov til at gentage, hvad der er sagt før.

Da den tidligere regering trådte til, var der et løbende valutaunderskud på ca. 1,7 milliard kr., lidt under 2 milliarder kr. I løbet af den tidligere regerings periode lykkedes det at forøge dette, i 1970 var det 4 milliarder kr., i 1971 var det faldet til 3,4 milliarder kr. De forskellige prognoser for, hvorledes det kommer til at gå i 1972, som er fremsat af de forskellige grupper af økonomisk sagkyndige, viser, at tallet falder yderligere, og hvis man tager udviklingen i den første del af året 1972, virker det ret så overbevisende, når man finder ud af det. Mens vi i de første 4 måneder i 1971 havde et underskud på den løbende betalingsbalance på 1.640 mill. kr., har vi i indeværende år et underskud på den løbende balance på 325 mill. kr. Det er mindre end $\frac{1}{5}$ af det, den nuværende oppositions damer og herrer var i stand til at præstere. Jeg synes, man skal være meget forsigtig med at forklare, hvor dårligt det er gået. Og det er ikke bare gået bedre med betalingsbalancen, fordi vi har gennemført den midlertidige importafgift. Det er også gået bedre, fordi eksporten er steget.

Hvis jeg må vende mig til handelstallene, så er der sket det, hvis vi tager de tilsvarende 4 måneder, altså de 4 første måneder i år sammenlignet med 1971, at eksporten er steget med 19 pct., og importen er steget med 1 pct.

Jeg ved ikke, hvordan hr. Poul Schlüter får det til at rime med, at der i erhvervslivet skulle være mistillid, mistillid til Danmarks stilling, mistillid til regeringens økonomiske politik, mistillid til det hele. Jeg synes, det er ganske imponerende, at man har kunnet forøge eksporten så stærkt, som tilfældet er; for landbrugsvarernes vedkommende en eksportforøgelse på 14 pct., for industrivarerne